

ГЛАВА 29.

И тръгна Яковъ та отиде въ земята
2 на източнитѣ жители. И видѣ, и ето
кладенецъ на полето, и тамъ три стада
овци които почиваха при него, защото
отъ онзи кладенецъ напояваха стадата;
и голѣмъ камикъ имаше върху устието
3 на кладенеца. И когато се събираха
тамъ всичкитѣ стада, отваляха ками-
ка отъ устието на кладенеца, и на-
появаха стадата: послѣ туряха пакъ
камика на мѣстото му върху устието
4 на кладенеца. И рече имъ Яковъ: Бра-
тя, отъ дѣ сте? А тѣ рѣкоха: Отъ
5 Харанъ сме. И рече имъ: Познавате
ли Лавана сина Нахоровъ? И тѣ ре-
6 коха: Познаваме. И рече имъ: Здравъ
ли е? И тѣ рекоха: Здравъ е; и, ето,
7 дъщеря му Рахиль иде съ овцитѣ. И
рече: Ето, остава още много отъ деня:
не е врѣме да се събератъ скотоветѣ:
напойте свцитѣ, и идете та *ги* пасѣте.
8 А тѣ рекоха: Не можемъ додѣ се не
събератъ всичкитѣ стада, и не отвалятъ
камика отъ устието на кладенеца: то-